

Observatoriul este de două ori în săptămână, Mercurul și Sâmbătă.

Prețurile

pentru Sibiu pe 1 an întreg 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai mult pe an; — trimis cu poșta în lăuntrul monarhiei pe 1 an întreg 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — În străinătate pe 1 an 10 fl. sau 22 franci, pe 6 luni 5 fl. sau 11 franci. — Numeri singuratici se dau câte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politic, national-economic și literar.

Anul VI.

Orice inserate,

se plătesc pe serie și linia, cu litere merute garmond, la primă publicare câte 7 cr., la a doua și a treia câte 6 cr. v. a. și peste aceea 30 cr. de timbru la tesaurul public.

Prenumeratiunile se pot face în modulu celui mai ușor prin assemnatiunile poștei statului, adresate de a dreptul la Redacțiunea Diariului

„Observatoriul“ în Sibiu.

Nr. 20.

— Sibiu, Sâmbătă 12/24 Martiu. —

1883.

Adunarea dela Fagarasiu.

Dupa cum era deja anuntiat, adunarea alegatorilor romani din acestu comitat s'a tinut in 16 a. c. Ve potu asecura, ca tier'a Oltului nu a vedut o adunare de alegatori in unu numeru atatu de insemnatu intruniti pentru a delibera in un'a din cele mai vitale intrebari nationale, cum a fostu cea de sub intrebare.

Sal'a dela „Bradul verde“ cea mai mare in acestu orasiu, n'a potut cuprinde numerulu alegatorilor veniti; curtea hotelului era indesata de omeni si in sala unu acu nu putea se nu cada pe capu de omu.

Tota inteligentia, multa putina cata o avemu era de fata; numai functionarii si notarii comunali, caroru le-a fostu interzis, au lipsit.

Dara trebuie se ve spunu si aceea, ca din partea administrativa s'au trimisu agenti pe sate, ca se retina pe alegatori sub diferite preteste, ca adunarea nu se va tine, ca numai domni din Fagarasiu potu se fia de fata etc.

Ba nu potu se nu ve spunu inca o trista impregiurare, cumca mitropolitulu din Sibiu escel. sa Mironu Romanulu a optit prin telegramu cata protopopulu de aici participarea „clerului“ la adunarea din 16. Tote indiesertu, ca-ci poporul s'a desteptatu si cunosce acum pe cei ce i voiescu binele si pe inamicii lui.

Tota inteligentia magiara din locu era de fata. Ordinea si moderatiunea esemplara.

Dupa constituirea biroului presedintele clubului dn. Alexandru Micu vicariu, in o cuventare lunga, inse frumoasa si meduosa, in care arata scopulu si insemnatatea adunarei, facendu o nimerita asemenare intre portarea absolutismului cu scopu de germanizare, contra caroru unguirii s'au luptatu si intre sistem'a de magiarizare de adi, dupa chipulu si asemenarea germanismului de sub sistem'a lui Bach. Adunarea au aplaudatu desu cuventele presidentului.

Dupa acesta directorulu scolei din Ohab'a, d. Arseniu Bunea, premitendu motivele de nemultamire a romanilor relative la cunoscutulu proiectu de lege, citeste urmatoarea resolutiune stabilita mai inainte de cata comitetulu clubului din acestu comitatu, cum urmédia:

Resolutiune.

„De 15 ani incoace s'au adusu multe legi, cari au taiatu si taia adencu in vieti'a noastra politica nationala, de exemplu stergerea autonomiei Transilvaniei; ba s'au adusu si legi cari ne-au adusu si ne aducu cele mai mari daune materiale, precum sunt legile despre comassare si segregare. Dara tote acestea legi nu sunt. Asia de periculoase si amerintatorie ca proiectulu de lege referitoriu la scolele medie ce astadi se afla sub desbaterea camerei, ca-ci aceea tintesce nu numai a nimici autonomi'a bisericasca garantata prin legi fundamentali si sanctionata prin usulu de vecuri, ci impedeza desvoltarea culturai nostre nationali prin aceea, ca sub pretestulu de supraveghiare, tinde la magiarizarea fortata a scoleloru medie: de aceea alegatorii romani din acestu comitatu usandu de dreptulu loru constitutionalu, credu a face unu actu de inaltu patriotismu, protestandu serbatoresce contra mentionatului proiectu de lege, ca contra unui atentatu la cultur'a si existenti'a loru nationala.

Totu de odata aceiasi alegatori declara, ca primescu de alu loru memorialulu comitetului centralu din Sibiu, care nu e altuceva, decatu interpretele sentimentelor lor, caruia cu acesta ocaziune ii aduce sincerile lor multamiri si recunoscintia.“

Adunarea ascultandu cu viu interesu cuprinsulu acestei resolutiuni, prin nesfirsite aplause dovedesce aprobarea ei.

Dn. Atanasie Macelariu preotulu din Noulu-romanescu, in o cuventare entusiastica, care respira

unu viu simtiementu nationale si patrioticu, a sciutu se farmece pe alegatori, in catu aplausele urmate cuventelor lui nu mai voiau a sfersi. Pretorulu si politia fiindu de fata, au rogatu pe presedintele se indrume la ordine pe vorbitoriulu; inse nu era cauza de indrumatu.

Dn. advoc. Romanu face o espunere fugitiva a dreptului istoricu alu poporului romanu dela venirea lor in Dacia si pana in dilele nostre, accentuandu cumca pana la venirea unguirilor la 888 ei au fostu singuri stapani si domni ai acestei tieri si ca romanii au primitu pe unguiri la Esculen, ca pe amici si frati, siau traitu in pace, avendu romanii universitatea lor romana si domni lor, si ca dorerile lor se incepu numai dela unirea celor 3 natii, care au desbracatu pe romani de drepturile lor politice ca natii. Si de atunci si pana adi lupt'a romanilor se continua pentru existenti'a.

Amintesce de persecutiunea religioasa sub principele Apafi, candu chiaru tier'a Oltului ajunsese sub episcopi calvini, si era se introducea inca de atunci limb'a magiara in bisericu deodata cu confessiunea calvina.

Amentesce legile vechi fundamentali, pe care au juratu regii Ungariei ca voru tine in vigore tote privilegiile confessiunilor, si in fine amintindu legile din 1863—4 in aceeași materia de dreptu care sunt sanctionate de imperatulu si nerevocate pana adi.

Din acestea conchide, ca dreptulu nostru e limpede ca radi'a sorelui si trebuie se tinem la elu, sprijinesce resolutiunea propusa de dn. Bunea.

Dupa acestea presedintele enuntia intre aplause generali, ca resolutiunea este primita de cata adunare cu voturi unanime.

Dn. Atanasie Macelariu propune a se vota multamita protocolara pressei romane pentru apararea zelosa a intereselor si cauzelor nostre nationali in genere si specialu referitoriu la famosulu proiectu de lege. Propunerea se primesce totu cu unanimitate.

In fine se citeste prin dn. advocatu Duvlea o scripta din partea mai multor alegatori din cerculu superioru, cari regreta ca nu au potut participa la adunare din caus'a turgului de tiera din Rupea.

Asia a decisu acesta adunare, care in adeveru facu onore romanilor din tier'a Oltului, si ar fi doritu ca se nu intardie nici-odata a asculta vocea adeveratiloru si naturaliloru lui conducetori.

Dupace adunarea aduce multamita comitetului clubului pentru zelulu desfasiuratu si presedintele multamindu alegatoriloru pentru participare in unu numeru asia mare peste tota asteptarea, siedinti'a se ridica.

Coresp.

O barbatésca manifestatiune a tinerimei romane din Sibiu.

Brav'a tinerime romana din Sibiu, tinendu in urm'a famosului cerculariu alu escel. sale mitropolitulu Mironu Romanulu ddo. 3 15 Martiu a. c. o conferentia, a primitu declaratiunea de mai la vale, careia s'a decisu a i se da publicitate pe calea diaristice.

Implinim cu placere dorinti'a tinerimei, pe care o felicitam pentru tinut'a sa demna si romanésca. In modulu acesta ea implinindu'si dorinti'a, face inca unu pasu inainte pentru cucerirea si salvarea viitoriului pericolatulu alu natiei. Vai de acea natie umilita si tradata a carei tinerime este lipsita de curagiu si devotamentu!

Declaratiune.

Tinerimea romana din Sibiu, in urm'a cerculariului escelentiei sale domnului arhiepiscopu si mitropolitulu Mironu Romanulu cu datulu de 3/15 Martiu 1883 Nrulu 1055 presid., adressatu toturoru oficiloru protopresbiteriale din archidieceza, in caus'a adunariloru de poporu tinute in timpulu

mai din urma in mai multe parti ale Transilvaniei, — se simte silita a pasi in publicu pentru a protesta contra invinuiriloru nebasate ale cerculariului, ca contra unoru neadeveruri tendentioase, ce cu atatu mai dorerosu atingu anim'a fiacarui romanu adeveratu, cu catu ele provinu dintr'o parte de unde mai putinu s'ar fi asteptatu. Tinerimea romana respinge cu indignatiune gravele imputari ce se facu prin mentionatulu cerculariu poporului romanu, dechiarandu'lu de tumultuantu, neloyalu, nepatrioticu, elementu de disordine si capabilu de a periclita liniscea statului, era pe inteligentia lui de respanditore de teorii ce sunt in contradicere cu dreptulu publicu, — atunci candu elu isi exercitadia unu dreptu, ce este chiaru si prin legile fundamentali ale statului actualu garantatu, — si regreta multu, ca escel. sa ca capu bisericescu a unei insemnate parti a poporului romanu din scaunulu arhierescu nu pregeta a respandi pareri, ce eramu dedati a audi numai dela aceea, ce cadu in categoria inamiciloru si a reu-voitoriloru neamului romanescu.

In fine, tinerimea romana din Sibiu, profita de ocaziunea acesta trista, pentru de a si exprima aderinti'a sa la conclusele luate de adunarele de poporu de pana aci in caus'a proiectului de lege pentru scolele medie si este fericita a putea spune, ca pe catu sunt acele de barbatesci, pe atatu sunt si de romanesci.

Sibiu, in 6/18 Martiu 1883.

Tinerimea romana din Sibiu.

Cestiunea Dunarei.

Cestiunea Dunarei ne va ocupa mai multa vreme; din ce in ce misterele conferentiei dela Londr'a se desfasiura. Amu datu in Nr. trecutulu tractatulu inchiaiatu de marile poteri pe spinarea nostra. Eta acum si protocolulu celei de antaiu siedintie:

„Lordulu Granville isi exprima speranti'a ca Romania va fi considerata ca egalu indreptatita cu celelalte poteri. Ar fi cu atatu mai multu de doritu se se prepare Romaniei acesta primire, cu catu ea deja a laturu parte in comisiunea dunarena si chiaru in comisiunea mixta, care se propune, ea isi va avea reprezentantulu ei.

Contele Munster crede, ca trebuie se se opuna intrarei Romaniei cu drepturi egale. Representantulu Germaniei recunosce bucuros marele interesu pe care ilu are Romania in solutiunea cestiunii ce are se se desbata in conferentia, ar fi inse de parere se se pastredie conferentiei caracterulu ei europeu, oprindu intrarea Romaniei pe picioru de egalitate. De s'ar da Romaniei unu votu, pstrandu-se principiulu unanimitatii de voturi, amu crea o situatiune care n'ar fi nicidecum de doritu, si anume aceea ca s'ar lasa la vointi'a Romaniei, ca printr'unu veto se aduca conferenti'a la tacere. Romania ar putea deci se fia primita numai ca invitata, nu inse ca membru alu conferentiei.

Ceilalti imputerniciti declarara unulu dupa altulu, ca consimtu la propunerea contelui Munster, cu adaosulu, ca ei aru fi doritu se se pota alipi pe langa parerea lordului Granville.“

Da! au avutu dreptate onorabilu reprezentantu alu Germaniei: Romania ar fi fostu o voce discordanta in concertulu care se pregatea. Ea nici-odata nu si-ar fi potut canta, alaturi cu d-loru, canteculu de morte! — E curioasa partea finala a protocolului: „Ceilalti imputerniciti aru fi doritu se se pota alipi pe langa parerea lordului Granville!“ De ce n'au facut'o?

„Neue Freie Presse“ scrie:

Dilele acestea se voru aduce la cunoscinti'a guvernului romanu, hotaririle conferentiei dunarene dela Londr'a, printr'o nota a lordului Granville. Romania va avea se alaga intre acestea dou alternative: sau se respunda imediatu, sau se notifice

deocamdata numai despre primirea comunicării lordului Granville și se lase să treacă timpul de săse luni rezervat pentru ratificare, intervalu stabilit de conferința pentru a lăsa timp statelor țermurene ași exprima adeviziunea lor la convențiune. Se crede că guvernul romanu va alege această din urma cale, ceea ce iar fi chiaru recomandabilă, de-ore ce săse luni ori-cum sunt unu spațiu de timp, în care s'ar putea ivi ceva care se înlesnească României aderarea la hotărârile conferinței.

Dacă aceste săse luni, se pôte presupune că voru fi mai manose în ómeni care se nu puna dreptulu celui mai tare mai pe susu de drepturile imprescriptibile ale unei țieri care a aretată totu-deauna că vrea se traiască liberă pe pamântulu ei, ori-cătu ar fi de micu și de neînsemnatu, atunci da! sfatul diariului vienesu ar fi bine venit. În totu casulu, Români'a a respunsu dejă, prin graiulu primulu ei ministru în camerele disolvate, cum o scie „Neue Freie Presse“, — că-ci inseredia în colónele ei această declarațiune — Români'a, dicu, a respunsu dejă că ea „nu considera hotărârile dela Londr'a că obligatóre pentru ea.“

(„Natiunea“).

Români'a.

Mesagiulu de disolvare a corpurilor legiuitóre.

Domniloru senatori!

Domniloru deputati!

Legislatur'a ce se încheia asta-di va luá, cu dreptu cuvântu, unu locu însemnatu în istoria țierei și a parlamentulu nostru.

Cestiunile importante și numeróse cu cari ati avutu a ve ocupá și modulu cum le-ati deslegatu, sunt o noua dovada de petrunđerea și spiritulu patrioticu ce totu-deauna au insuflatu pe Români, de câte ori au fostu în cestiune mari interese nationale.

Alesi în împrejurari grele și cu misiunea de a da o soluțiune cestiunei atât de importante a modificării art. 7 din constituțiune, ati știutu se impacati dispozițiunile scrise în tratatul dela Berlin cu interesele nóstre cele mai vitale.

O lucrare de natur'a acesteia ar constitui, ea singura, unu actu însemnatu în vieti'a unui legislaturi.

Oper'a dvóstre inșă nu s'a marginitu aci.

Trecendu la cestiunile de organizare interióra, legile de interese economicu v'au atrasu în specialu atentiunea, și loru ati consacratu cea mai mare parte a activității dvóstre.

Preocupati de dorința de a înlesni desvoltarea și sporirea avutiiei nationale, ati creatu institutiuni puternice cá: banc'a natională, cass'a de economii, creditele agricole, și le-ati complectatu prin legea care asigură înființarea de întreprinderi în porturile nóstre cele mai însemnate.

Ati începutu oper'a emancipării economice a țierii, rescumperandu preste una mie kilometri de linii ferate, votandu construcțiunea a o mie alti kilometri de cali ferate în diferite parti ale țierii.

Mantindu-ve totu în această ordine de idei, ati facutu legi pentru încurajarea industriei nationale, pentru înființarea și susținerea a mai multoru fabrici, pentru instituirea espozițiunilor și concursurilor agricole și industriale.

În ordinea politică, a fostu asemenea datu acestei legislaturi a înscrie în istoria țierii unulu din cele mai mari acte pentru întărirea nóstra natională: ati proclamatu și întemeiatu regalitatea.

Totudeodata ati datu armatei desvoltarea ceruta pentru a putea răspunde misiunii sale, și ati pusu finanțele țierii într'o stare normală și prosperă.

În adeveru, ordinea introdusa cu atât de succesu în finanțe de către legislatur'a care v'a precedatu, ati continuat'o cu stăruința, votandu legi organice, convertindu o mare parte a datoriei publice, asigurandu în modu constantu echilibrarea budgetulu statulu; ati stabilitu desvoltarea treptată a resurselor fiscale, și ati permis, prin realizarea de economii, nu numai a nu recurge la înființarea de noi impozite, ci a usurá chiaru pe unele existente. Multamita solitudinii ce ati pusu în totu ce se atinge de finanțe, budgetele statulu s'au soldatu neîntreruptu cu escedente, pe cari, pe lângă alte resurse ordinare și extra-ordinare, le-ati afectatu tóte organizării și întării armatei nóstre. Ori-cătu ar remané de facutu pe această cale, constatam cu fericire că s'au realizatu progrese fôrte mari, cari compensă sacrificiile banesci ce țier'a și-a impusu.

Domniloru senatori!

Domniloru deputati!

Închidendu ultima sesiune a acestei legislaturi, nu ne putem opri de a recunósce cătu de însemnate și de repedi sunt progresele ce țier'a a facutu de mai bine de unu patraru de secolu. Alte țieri au pusu unu timpu îndelungatu pentru a obține, adesea prin lupte sangeróse, rezultate ce noi amu dobândim cu mai pușina greutate. Acestei împrejurari fericite datorim, că țier'a s'a potutu transformá fără șgduiri violente, asigurandu progresele viitóre sub scutul pactulu nostru fundamentalu.

Domniloru senatori!

Domniloru deputati!

Încunjuratu în totu timpul acesta de iubirea și de devotamentulu dvóstre, eu me simțiu fericitu, în momentul de a ne desparti, se ve exprimu multamirile mele cele mai viui, și se ve rogu cá, întorcându-ve în mijloculu concetățenilor dvóstre, se duceti între densesi sentimentulu adencei mele iubiri pentru scumpa nóstra Români'a, careia apartinu tóte cugetările mele și a încrederei depline ce amu în viitorulu ei.

Conformu art. 129 din constituțiune, adunările legiuitóre sunt disolvate. Carolu.

Presedintele consiliulu și ministru de resbelu J. C. Brătianu.

Ministru de interne, G. Chitiu.

Ministru afacerilor straine, D. Sturdza.

Ministru de justiție, Eug. Stănescu.

Ministru de finanțe, G. Lecca.

Ministru agriculturii, comerțulu și alu lucrurilor publice, Colonelu N. Dabija.

Ministru cultelor și alu instrucțiunii publice, P. S. Aurelianu.

Nr. 706.

București, 5 Martiu 1883.

Tratatulu dela Londr'a dela 10 Martiu.

De și acestu tratatu este cunoscutu în esența, în urm'a declarațiunilor lordulu Fitzmaurice în camer'a comunelor, totuși este interesantulu de a cunósce cuprinsulu tratatulu originalu care se comunica diariulu „P. Lloyd“ de către corespondentele seu din Londr'a și pe care 'lu publicam și noi aci:

În numele lui Dumnezeu a-totu putinte.

Puterile semnate tratatul dela Berlin, creindu de trebuința a-și întruni pe plenipotențiarilor lor în conferința la Londr'a spre a se întielege asupra hotărârilor ce trebuiesc luate în virtutea articolulu 54 din tratatul de Berlin dela 13 Iuliu 1878 și asupra executării articolulu 55 din același tratatu privitoru la navigațiunea pe Dunare dela portile de feru până la gurile ei, au numitu în acestu scopu cá plenipotențiarilor ai lor, adica:

Maiestatea Sa imperatulu Austriei, rege Bohemiei etc. și rege apostolicu alu Ungariei pe d. Ludovicu comite Karolyi de Nagy-Karolyi etc.;

Maiestatea Sa imperatulu Germaniei, rege alu Prusiei: pe d. George Herbert comite de Münster, ambasadorele seu extraordinaru și plenipotențiaru pe lângă Maiestatea Sa Britanică etc. etc.;

Presedintele republicei franceze: pe d. Charles Tissot, ambasaduru etc. etc.; și pe d. C. Barrère, delegatulu francesu în comisiunea dunarâna, etc. etc.;

Maiestatea Sa Regin'a Regatulu-Unitu alu mării Britanii și Irlandei, pe prea onoratulu Granville George, comite Granville, lordu Leveson, principalulu secretaru de stat alu Maiestatii Sale pentru afacerile straine etc. etc.; și pe lordulu Edmond George Petty Fitzmaurice, sub-secretaru de stat pentru afacerile straine etc. etc.;

Maiestatea Sa Regele Italiei: pe comitele Constantinu Nigra, ambasaduru etc. etc.;

Maiestatea Sa imperatulu tuturor Russiloru: pe d. Artur br. Mohrenheim, ambasaduru etc. etc.;

Maiestatea Sa imperatulu otomaniloru: pe d. Constantinu Mussurus pasi'a, ambasaduru etc. etc.

Cari, dupa ce și-au schimbatu deplinele lor puteri gasite în forma bună și valabilă, s'au învoitu asupra următoriloru articoli:

Art. 1. Jurisdicțiunea comisiunii europene dunarene se întinde dela Galati până la Brail'a.

Art. 2. Puterile comisiunii europene se prelungesc pentru o periodă de 21 ani încependu dela 24 Aprile 1883.

La expirarea acestei periode, puterile susu dierei comisiunii voru fi reînnoite printr'o întielegere tacită din trei în trei ani, afara de casulu candu un'a din înaltele puteri contractante va notificá, cu unu anu mai înainte de expirarea uneia din

aceste periode trienale, intențiunea de a propune modificari în constituirea seu puterile ei.

Art. 3. Comisiunea europeană nu va exercită unu controlu efectivu asupra partiloru brațulu Kilia ale caroru ambele țermuri apartinu unuia din țermurenii acestui brațiu.

Art. 4. Pentru partea aceea a brațulu Kilia care va strabate în același timpu teritoriulu rusu și teritoriulu romanu, și spre a asigura uniformitatea de regimu a Dunarei de jos, regulamentele în vigóre la brațulu Sulina voru fi aplicate sub supraveghierea delegatiloru Rusiei și României din comisiunea europeană.

Art. 5. În casu candu Russi'a seu Români'a ar întreprinde lucrari, fie în brațulu micstu, fie între cei doi țermi cari le apartinu respectivu, autoritatea competente va încunoscintiá pe comisiunea europeană despre planurile acelor lucrari în singurulu scopu de a constata, că nu aduce nici-o atingere stării de navigabilitate a celorlalte brație.

Lucrările care au fostu executate dejă la Cétalulu dela Ismailu remanu în sarcin'a și sub controlulu comisiunii europene dunarene.

La casu de neînțelegere între autoritățile Rusiei seu ale României și comisiunea europeană întru câtu va privi planurile despre lucrările întreprinse în brațulu Kilia, sau de neînțelegere în sinulu acestei comisiuni întru câtu ar privi întinderea ce ar conveni se se dea lucrurilor dela Cétalulu dela Ismailu, aceste casuri voru fi supuse directu puteriloru.

Art. 6. Este bine întielesu, că nici-o restricțiune nu va împedica dreptulu Rusiei de a preleva taxe destinate a coperi cheltuelile lucrurilor întreprinse de ea.

Totuși, în scopulu de a așera interesele reciproce ale navigațiunii din brațulu Sulina și brațulu Kilia, guvernul rusu spre a asigura o întielegere în această privință, va încunoscintiá guvernele reprezentate în comisiunea europeană despre regulamentele de taxe ce va crede folositoru se introduce.

Art. 7. Regulamentulu de navigațiune, de politie fluvială și de supraveghiere elaboratu la 2 Juniu 1882, de către comisiunea europeană dunarâna cu asistinti'a delegatiloru Serbiei și Bulgariei, este adoptatu astu-felu precum se afla anecsatu la tratatul de față și declarat aplicabilu asupra acelei parti a Dunarei care este situată între portile de feru și Brail'a.

Art. 8. Tóte tratatele, convențiunile, actele și aranjamentele privitóre la Dunare și la gurile ei sunt menținute în tóte acelea din dispozițiunile lor, care nu sunt abrogate seu modificate de stipulațiunile de mai susu.

Art. 9. Tratatulu de față va fi ratificatu și ratificarile voru fi schimbate la Londr'a într'unu restimpu de săse luni, seu mai curându deca se va putea.

În consecința plenipotențiarilor respectivi l'au semnatu și au pusu sigiliulu armelor lor.

Facutu la Londr'a, 10 Martiu 1883.

Karolyi m. p., Münster m. p., Tissot m. p., Granville m. p., Nigra m. p., Mohrenheim m. p., Musurus m. p., Barrère m. p., Edmond Fitzmaurice m. p.

Situațiunea României în față unui resbelu Austro-Rusu.

Studiu strategicu

Dupa „Ostasiulu.“

Sunt aproape doi ani de candu se vorbesce de unu resbelu Austro-Rusu; dacă n'ar fi de câtu atât, pôte nu ne-amu fi gânditu depe acum, a aborda acestu subiectu, înse de câte ori se vorbesce într'unele din cercurile nóstre politice, de posibilitatea acestui resbelu, se încheie printr'acastă că, vrându nevrându, Români'a va fi silită a lua parte, cá aliata, a unuia din beligeranti, și cá singura preocupare care a mai ramas, este de a ghici care are se fia învingetóru, pentru a se alia cu densusu.

S'a disu, și cu dreptu cuvântu, că de candu unu numeru însemnatu de ómeni se aplica la studiulu științelor, progressulu realizatu și simțitu, mai cu séma în véculu acesta, confunda și uimesce mintea omenescă, în câtu nimeni nu mai pôte prevedea la ce au se ajunga generațiunile viitóre. Nu credem cá această justă observatie se pôte aplica și la politica; aci, din contra, observam că în statele unde prea multa lume se ocupa de politica, rezultatele dobândite în această ramură a activității omenescii, sunt cu totulu opuse acelor ce se dobândesc printr'unu mare concursu în studiulu științelor.

Nu între în mintea noastră de a încerca să demonstrăm acum, dacă Români'ă are sau nu interesul de a se amesteca într'unu asemenea război, dacă va avea loc vre-odată, nici a spune părerea noastră în privința alegerii amicului. Singurul scop ce am avut începând acestu studiu, este de a demonstra cu dovezi pozitive, că nici într'unu casu Români'ă nu va putea fi silită a lua parte într'unu război Austro-Rus.

Pretexte pentru a face război se găsesc totdeauna și că se nu cautăm prea departe, vedem pe Franța în 1870, declarând război Prusiei, pentru că Spania alesese de Rege pe principele Leopoldu de Hohenzollern; pretextul era că Franța nu va suferi nici-odată unu principe german pe tronul lui Carolu Quintu; lumea se întrebă atunci, dacă Spania era sub tutela Franței, sau dragostea Franceselor pentru Carolu V, era cauza războiului? Nu era nici una nici alta, căci Spania era liberă și independentă, și Carolu V care domnise în Spania cu 350 ani înainte, fusese cel mai mare inamic al Franței.

Fridericu cel mare înse, mai francu de câtu totu, dăse că elu nu are nevoie nici-odată a cauta pretexte pentru a justifica unu război, acesta e treb'ă advocatilor cari le potu gasi și în urma.

Se nu confundăm dar pretextul cu cauza inevitabilă care împinge pe o nație în război; pretexte de a face război, vomu gasi noi câte mai multe de câtu alții, dacă ne luăm după maxim'ă lui Fridericu II.

Motivul puternic pentru a face război fără voință și dorință noastră, a existat în 1877, când neutralitatea ne făcea să întrevădem o situație mai rea de câtu aceea pe care o putea crea războiul și țării și armatei; și în asemenea casu, siovairea ar fi fostu mai multu de câtu criminală; și dacă mai repetăm încă odată, că nu suntem nici partizani, nici destructori ai ideii de a împinge pe Români'ă în război, susținem înse sus și tare, precum amu făcut'ă și pentru războiul orientălu, că dacă Rusia și Austrii ar voi să se ciocnească trecându preste Români'ă, atunci vrându nevrându intrăm în război cu unu din doi. Aceeași cauză trebuie a fi urmata de același efect.

Aceea ce ne vomu sili înse a dovedi cu știința în mână, este tocmai imposibilitatea unei ciocniri între Austrii și Rusia, pe teritoriul nostru, că necorespundându nici-unui interesu militar alu beligeranților.

Acăsta este tem'a ce ne amu propus a trata; și fiindu-că mai toate combinațiile politice se rădiema pe forțele militare și diferiți factori morali ce concurgu la isbandă într'o conflagrație, vomu fi foarte fericiți dacă prin studiul de față vomu putea crea și o bază științifică politicei noastre exterioare într'o asemenea eventualitate, că se nu fimu zapaciți, în or'a din urma, de multimea pretextelor, pentru și contra, și se comitemu gresieli de acelea, cari nu se reparu une-ori de câtu după trecere de mai multe vécuri, precum multe popóre au patit'ă în cursul lungelor període istorice prin care a trecut omenirea până astăzi.

Războiul odată hotărât, cel d'ântai lucru ce va trebui determinat de către fia-care din beligeranți este teatrul operațiilor, adică suprafața geografică pe care au să se ciocnească armatele lor, și aceia ce mai potu avea așera, și dacă are să ia ofensiv'ă sau să aștepte pe adversaru.

Alegerea unui teatru de operații se face din întreitulu punctu de vedere: 1) alu concentrării armatei în timpul celu mai scurtu posibilu, pe o bază de operații sau o linie de apărare. 2) alu înlesnirii conducerii operațiilor prin multimea căilor de comunicație de totu felulu, ce conduce armat'ă dela bază, la obiectiv, și 3) alu repedei terminării a campaniei, că prezentându o scurtă linie de operații, pentru a ajunge la obiectivul definitiv.

Aceste noțiuni constituind în strategie principalele directive pentru stabilirea unui planu de campanie, ne vomu pune pe rând în poziția fia-cari din beligeranți cari ar luă ofensiv'ă, spre a descoperi pe aceste baze, care ar fi suprafața geografică pe care s'ar petrece dram'ă uriasă, în fia-care casu, care se corespundă cu interesele militare ale aceluia ce ia ofensiv'ă.

Rusia ia ofensiv'ă. Concentrarea Rusilor este indicată firesc, în Polonia, prin trei linii ferate principale:

1. Petersburg-Dunabourg-Varsiovi'a,
2. Moscova-Smolensk-Brest,
3. Kursk-Kiev-Ivangorod,

cari debuşeaza din interiorul Rusiei, și se va efectua în spațiul cuprins între Vistula, Narev și Vepřz. În centrul primei din aceste bariere, care este Vistula, se ridică cetatea Varsiovi'a, mai la sud cetatea Ivangorod, la nord cetatea Novo-Georgievsk, și înapoi cetatea Brest-Litovski, care protejează debuşeul țărilor mlăstinoase.

Brest constituie magazinul principalu de aprovizionare, avându o brutărie construită de curându, ce dă 200 mii kilogr. pesmeti pe zi, fiindu totdeodată și o forță de prim'ă ordine.

Concentrarea Rusilor în Polonia este începută din 1875, de cându cu încetul și sub pretextu de a nabuși ori-ce sentimentu de revoltă, fura stabilite aci 6 corpuri de armată și depozite a altor mari unități tactice, precum și 11 divizii de cavalerie eselonate de a lungulu frontierei de sud-vestu.

Acăsta precauție, care permite a avea la îndemână vr'o 300 mii oameni în Polonia, asigură pe Rusia contra unei invazii care ar suprinde-o în momentul mobilizării ce la dăse să se facă mai încetu de câtu în Germania și Austria, din cauza lungelor distanțe ce au a străbate trupele spre a se concentra, pe unu număr de linii ferate relativu foarte restrinsu.

În acăsta primă față a situației strategice, Austria se concentra în Galici'ă pe linia Cracovi'a, Przemysl, dispunându pentru acăsta de patru linii ferate, precum vomu vedé mai la vale.

Cracovi'a, fortificată mai de multu, a fostu întărită acum prin forturi detașate și alte lucrări. Acăsta cetate acopere Viena, comanda defileul Jablunka și asigură desfișurarea coloneloru venindu din Moravi'a. Cracovi'a este adevărata porță a Austriei în Polonia.

În anii din urma s'au ridicat fortificații la Przemysl spre a protejea concentrarea trupelor ungurești; poziția are flancurile bine ocrotite.

Dacă stă pe defensivă, Austria rămâne deschisă în partea orientală a Galiciei, înse unu corp rusu care ar îndrăzni să străbate pădurile Carpatilor, câte fi atacat în flancu din Przemysl. Condițiile înapoi și în centrul arcului de cercu ce formă Carpații, nu sunt tocmai defavorabile; căci Ungurii prin câte-va linii ferate cari radiază spre estu, voru putea repede cu înlesnire trupe contra unui inamic care ar fi nevoit să se fracționeze în mai multe coloane pentru a străbate Carpații. Asia dar, repediciunea de concentrare pentru ambele armate; linii ferate de fia-care parte, care aduc armatele față în față; o linie de operație pentru armat'ă ofensivă care străbate o țară bogată, și nu este mai lungă de 270 kilometri, adică 10 zile de marșu ordinaru, spre a ajunge la obiectivul principalu și definitivu (Bud'ă-Pest'ă), care ar termina campania; éta dară toate condițiile ce amu stabilitu mai susu, pentru unu teatru de operații prea complectu satisfăcutu, că se nu mai rămăna vr'o umbră de îndoială asupra alegerii lui; cu toate acestea pentru a corobora acăsta credință, noi vomu cauta a dovedi, că contrariulu este imposibilu, că neconformu celorlalte stabilite.

Pentru a face acăsta, observăm mai întâi, că singura frontieră comună ambiloru beligeranți este linia care desparte Galici'ă de Polonia, Volhini'a și o parte din Podoli'a; deci în acăsta regiune nu se găsesc nici-unu altu teatru de operații mai favorabilu decâtu acelu descris mai susu, în ipoteza unei ofensive ruse; și pentru a mai putea imagina unu altu teatru de operații, acesta n'ar putea fi decâtu Transilvani'a, pentru care Rusia ar trebui mai întâi de toate să ocupe Români'ă.

Să examinăm dar operațiile unei campanii din acăsta ipoteză, spre a ne convinge dacă câte fi admisibilă.

Directiile linieloru ferate din interiorul Rusiei și concentrările dejă făcute în Polonia, nu permitu a se face o repede și mare concentrare în Basarabia, și probă despre acăsta, avem și concentrarea făcută în 1876 la Chisineu pentru războiul orientălu, care a trebuit să înceapă aproape cu unu an înainte de începerea războiului, pentru a ajunge din Basarabi'a la linia Carpatilor care formă frontiera vestică a Moldovei, Rusia n'ar avea decâtu două linii ferate: cea dela Ungheeni, și cea dela Bender-Galați, pentru a debuşa în valea Siretului și în Munteni'a, astu-fel că va trebui firesc să ia două linii de operații convergente, un'ă prin nordulu Moldovei și alt'ă pe la Predealu spre a opera concentrarea lor în Transilvani'a, străbatendu la mari intervale prin de-

fileurile Carpatilor, alu caroru restrinsu număr, pune pe Austria în poziție de a le așera din vreme, făcendu-le impracticabile.

(Va urmă.)

Sciri merunte din Români'a.

— MM. LL. Regele și Regina au pornituri 6 crt., la orele 9 dimineața, cu unu trenu special, în străinătate.

În totu parcursulu până la gară, lume foarte multă. Până la Virciorov'ă MM. LL. au fostu însoțiți de către dnii ministrii I. C. Brateanu și G. Chitiu, precum și de mai mulți deputați și senatori din camerele dizolvate.

La Pitești MM. LL. au fostu întâmpinați de dn. generalu G. Angelescu, care apoi ia însoțitu până la Severin.

În străinătate, însoțitorii MM. LL. sunt dn. adjut. colonelul Candiano-Popescu, dn. dr. Teodori, mediculu palatului, dn'a Mavrogheni și dr'a Romalo.

— Numele sub care voru călători MM. LL. este acela de contele și contesă de Vrancea.

— Joi, 3 Martiu, MM. LL. Regele și Regina au datu, în onoarea escel. sale domnului baron de Saurma Ieltsch, trimisul extraordinariu și ministru plenipotențiaru alu Germaniei, unu prandiu la care au luat parte, pe langă personalulu legățiunii imperiale, dn. D. Sturdza, ministru alu afacerilor străine, dnii: G. Cantacuzino, I. Campineanu și T. Maiorescu, fosti ministri, duii generali D. Racovita, G. Manu și G. Angelescu, dnii G. Cretianu și A. Degrea, membrii ai înaltei curți de cassatiune, D. Zalomit, rectorulu universității din București, mai mulți dnii senatori și deputați, înalti funcționari ai statului și oficiali superiori, precum și diferite notabilități; preste totu 45 persoane.

— Unu decretu aparut în „Monitor. ofic.“, vestesce că în lipsă a M. S. Regelui din țară, toate lucrările administrației publice, cari ceru întărirea regală, se voru supune aprobării consiliului ministrilor de către făcare ministru în parte, și li se va dá cursu, sub rezervă sancțiunii Maiest. Sale ulterioare.

Numirile sau destituirile de funcționari publici, cari se voru face după găsirea cu cale a consiliului ministrilor, voru fi cu titlu provisoriu până la întorcerea M. Sale.

Motivele plecării, după acestu decretu, sunt acele de sănătate.

— Colegiile electorale pentru alegerea deputatilor și senatorilor viitoarelor adunări legiuitoare sunt convocate în ordinea și la termenele de mai josu:

Pentru deputați

Colegiulu I, în dio'a de 20 Aprile viitoriu.

Colegiulu II, în dio'a de 22 Aprile viitoriu.

Colegiulu III, în dio'a de 24 Aprile viitoriu.

Colegiulu IV, în dio'a de 26 Aprile viitoriu.

În dio'a de 10 și 11 Aprile se voru alege delegații colegiului IV, conformu art. 60 din legea electorală.

Pentru senatori

Colegiulu I, la 28 Aprile.

Colegiulu II, la 30 Aprile.

Colegiurile universitatilor din București și Jasi, la 2 Maiu.

Adunările legiuitoare sunt convocate pentru dio'a de 10 Maiu viitoriu.

— (Societatea „Transilvani'a”). Eri la or'a 1 p. m. societatea „Transilvani'a” a tinutu adunarea sa generală.

După ce s'a ascultat darea de seama a comitetului precum și raportulu comisiunii de verificarea socotelilor, cari s'au aprobatu în unanimitate și fără discuțiune, s'a procedat la alegerea noului comitetu, și, în unanimitate s'a alesu totu vechiulu comitetu, adică: Presedinte d. generalu Adrianu, vice-presedinte ddni A. Lupășcu și G. Misailu; membrii, dd. P. Cernătescu, D. Aug. Laurianu, Ir. Circa, Gr. T. Brateanu, D. Alecsiu și I. Ciur'a; cassariu d. Al. Lupășcu; secretariu-comptabilu d. Dionisie Precupu.

După acăsta alegere, s'a votat bugetulu pe anul 1883.

Totalulu acestei prospere societăți este actualmente de lei 166,408 bani 29.

(„Națiunea“).

Correspondențe particulare ale „Observatoriului“.

— Dev'a, 18 Martiu n. (Despre adunarea tinută). A se interesă de legislațiune, de proiecte legislative, pentru a caroru înființare și susținere poporale s'apăsă milioane și despre ce se vorbesce în totu minutulu prin graiulu pressei, și despre ce a portă

unu viu interesu, in alte state e datorintia santa, cetatiéna nu numai, ci in tóte codicele moderne stă §-lu că „cu nesciint'ia legiloru nimeni nu se pôte scusa;“ asia dara cetatiéni statului sunt obligati a se interessá de legile proiectate si destinate a se infintiá; numai la noi acea datorintia civila este considerata de cátra vrasmasii poporului romanu cá tradare, cá crima.

A ne informá de motivele proiectelorunor sau altor legi, cari au a ne servi de norme, a le cunósce, si cei mai multu de unu proiectu numai, si nu de lege sanctionata, carele are a dispune eventualu adi máne de o cestiune asia vitala in viét'ia unui poporu, despre scóla, si despre care press'a scrie tomuri intregi, noi romanii unindu-ne spre a'lu face cunoscutu si acelora, cari nu au noroculu a le poté citi, comitemu „tradare de patria“, crima, suntemu marcati de „agitatori“!

Audi lume, si nu te mirá! Este lucru bine sciutu, cá la cine nu place astfelu de purcedere altcum santa, legala si naturala.

A nu intrebá, a nu se interessá de motive, ci numai a'si plecá capulu in jugu, pôte fi natur'a unui animalu, pentru omu donatu dela Ddiu, cu vointia si libertate, e deositoriu, e crima in contra „eu“ seu!

A intentioná, cutediá, intru d'a aduce pe cineva la asia ceva, e lucru neumanu, cu cátu mai revoltatoriu pentru unu poporu!

Nu numai singuraticulu, ci si popóra, natiuni, au dreptulu nedisputabile, dreptulu naturale alu asocierei. Si acestu dreptu voiescu despotii a ni'lu disputá, si apoi cu nescai preteste ridicule, cum s'a intemplatu la Cöholm; sau folosindu-ne de elu, a ne face culpabili de crime, a ne caracterisá de „tradatori de patria“? Si loru inca totu nu le este rusine a sbierá si face sfera in lume cu liberalismulu, cu constitutionalismulu loru!

Éta inca o picatura din marea constitutionalismulu falsu.

Cu fala si cu óresi-care satisfactiune ni se anuntia in fói'a, altcum nepolitica „Hunyad“, cá: press'a magiara s'a interessatu de adunarea romanilor hunedoreni avuta la 10 l. c. st. nou. La momentu a'i crede, cá Dómne cum o se ne fi luat pretensiunile juste in aperare, cá pe ale altor confesiuni neromane, si despre cari in totu decursulu dietei la proiectulu pentru scólele medie nimeni nu ne-a invrednicitu bataru a ne pomeni,* si éta unde ése cuiulu: Binevoitorii nostrii si facura „datorint'ia patriotica“ a rogá pe dnulu primu-ministru parinte si alu romanilor, cá se faca pace si linisce in acestu comitatu prin intervenirea procurorulu de statu.

Cu atáta mandria ne despartiseramu din adunarea amintita, in cátu fia disu intre parantese, inca si procurorulu de statu din Dev'a si-a esprimat inalt'a sa indestulire, faciá de ordinea si liniscea, precum tnerea in vedere a instructiuniloru la atari adunari, in totu decursulu ei.**)

Éta'lu inse, cá precum se vorbesce, „pasii necesari“ 'ia facutu dejá, contra acelora, pe cari asistentele politianu si comissariulu esmisu in acea adunare nu 'ia aflatu de tradatori, de agitatori, dara nici macaru odata nu 'ia chiamatu la ordine, si despre cari procurorulu a vorbitu cu atáta mandria, in curendu voru se siéda pe banc'a acusatiloru.

Ei bine! Ce va se dica o astfelu de purcedere? A ne terorisá, a ne face pocaiti? ori ce?

Se insiéla binevoitorii nostrii confrati amaru! Rusine si éra rusine pe astfelu de purcederi.

Cu ocaziunea data sunt tóte in ordine si legali; puçinu dupa aceea tradari de patria.

Deositoré apucatura! A interpretá, a invederá unu proiectu de lege, despre care tóta lumea cititóre scie, se interesséda, se pronuntia in pressa: este motivu, a pune barbati binemeritati pe banc'a inculpatiloru? Va se dica: ceea ce este lumei intregi, pressei si unguiloru, romanului se nu'ia fia ertatu, pentru elu se fia crima, tradare de patria? Frumósá logica constitutionala.

Apoi pe langa tóta acésta procedere compatriotii nostrii totu mai au fruntea si cutezanti'a se urle in lumea mare, cá ce liberali, constitutionali sunt ei, si a ne orbí cu frase de binevoire, egalitate etc.

Correspondentele.

Sciri diverse.

— (Societatea „Carpatii“) a romaniloru de preste munti in Romani'a, felicita pe fratii de acasa pentru energi'a cu care au protestatu in adunările dela Brasiovu, Sibiu, Clusiu, Dev'a, Fagarasiu, Blasiu si Turd'a, in contra proiectulu de lege pentru magiarisarea scóleloru romane de preste munti. Onóre loru pentru modulu in care si-au sciutu face datori'a!

*) Se ertati; ati si uitatu insultele pronuntiate despre romani de cátra doi ministrii in certele loru cu sasii, apoi replicelé acelora, anuntierea reprezentatiunei mitropolitulu Mironu Romanulu, discursulu profesorulu Alex. Romanu s. a. Red.

**) Ceea ce se dice aici despre dnulu procuroru, n'are locu, de aceea amu stersu. Fia unu procuroru de ori-ce nationalitate sau partida politica, elu este organulu potestatiei publice platitu dela statu, precum e platitu ori-ce advocatu de cátra particulari; i se comanda se faca cuiva procesu criminalu: elu are sau se asculte sau de nu, se se duca. Noi amu cunoscutu procurori, cari au spusu din capulu loculu: Iti facu procesu politicu din porunca, éra nu din convictiunea mea. Se reflectam de ex. numai la processele politice care se faceau sub Ludovicu Filipu in Franci'a, sub absolutismulu austriacu in Austri'a, sub Catargiu in Romani'a, sub Col. Tisza vreo patru processe politice aici in Sibiu, cá trase de peru. Ne rogamu cá in tóte casurile de acésta natura se distingemu strinsu intre sisteme si persóne. Red.

Societatea „Carpatii“ a romaniloru de preste munti in Romani'a, aduce aminte Transilvaniei si suroriloru ei de suferintia, cá potu contá pe fiii loru in totudeauna si ori unde s'aru gasi.

Comitetulu.

— (Demonstratiune.) In nótea din 21 crt. aprópe tóte geamurile dela ferestrelé etagiulu prim ale resiedintiei metropolitane au fostu sparte. De cine? Cum ni se spune, faptulu fiindu denuntiatu procurorulu regescu din locu, acesta au luat mesuri pentru descoperirea faptuitoriloru. Mai antiarti banderiu si serenada stralucita, éra astádi cu geamurile sparte. Sic transit gloria mundi!

— (Scire prealabila.) In dilele acestea „Reuniunea romana de cântari“ din locu va da éra unu concertu ordinaru. Intre altele, bogata programa va cuprinde si o piesa mai mare si anume: „Craias'a ieleloru“ pentru soli, coru si acompniamentu de piano de N. W. Gade. Partia principala alu „Oluf“ o va cântá dlu Nicolae Popovici, professoru dela institutulu teologicu-pedagogicu din Caransebesiu, fostu elevu alu conservatorulu din Lipsca si Vien'a, care va veni pentru acestu concertu la Sibiu. Dlu Nicolae Popoviciu este baritonistu si se bucura de o buna reputatiune.

— (Audiulu in scóla.) Sub acestu titlu a presentatu dn. Gelle o comunicare importanta in Societatea de medicina publica si de igiena profesionala din Franci'a. Conclusele la care ajunge densulu, sunt:

1. Din punctulu de vedere alu elevulu:

Este de doritu cá copilulu, la intrarea in scóla, se fia examinat cu bagare de séma sub raportulu audiulu, in classa. Daca se constata cá nu aude vorbirea obicinuita decátu la 3 metrii, de exemplu, ilu va pune de o parte, sau intr'o classa speciala, sau pe o banca asediata aprópe de catedra si de tabla. Daca aude mai de departe decátu trei metrii, dara mai puçinu de cinci, va fi pusu in banc'a ántaia, fára a se tiné socotéla de clasificati'a lui dupa notele obtínute.

2. Invetiatoriulu va fi prevenitu cá acesti elevi sunt tari de urechia si astfelu va scí se deosebésca gresielile provenite din neaudire.

3. Clasele voru fi de 30—35 de elevi si voru avea 7—8 metrii pe o parte. Nu se voru face cursuri in locuri deschise, chiaru acoperite fiindu.

(„Spitalulu“).

Bibliografia.

(Revist'a Lumei Latine.) „Revist'a Lumei Latine“ isi propune de a face cunoscute popórele si tierile Latine atátu in presentulu cátu si in trecutulu loru, de a impaca si a apera diversele loru interese, de a pregati unirea loru permanenta in vedere, pe cátu se pôte, a pacei generale, de a lucra la pastrarea loru comuna, daca va fi trebuintia, si mai cu séma de a ajutá la dezvoltarea progressulu loru materialu, intelectualu si moralu.

Ea se va feri absolutu de ori-ce propaganda religiósa sau antireligiósa, de ori-ce manifestare, care ar fi de natura a provoca vreo chimbare in form'a ori carui gubernu. Ea este, in principiu, opusa resbóieloru, cuceririloru si acteloru care ar tinde la cresterea unei Natiuni Latine cu paguba altei Natiuni Latine.

Comitetulu de administratie si de redactie compusu de reprezentanti a diferiteloru tieri Latine din Europ'a si din Americ'a, are resiedinti'a sa in Paris, uniculu punctu in lume ce pôte intruni diversele loru elemente.

„Revist'a Lumei Latine“ va avea cinci editii: francesca, romana, spaniola, italiana si portugesa. Acele editii se voru deosebi numai prin limb'a primeloru 16 pagine a fia-carui numeru ce va cuprinde buletinulu mensualu politicu si diplomáticu. Restulu brosiurei va fi scrisu mai adese ori in limb'a francesca si câte odata in alte limbi sau dialecte de origine Latina, cu traducerea francesca alaturi.

Fia-care numeru va contine: unu buletinu politicu si diplomáticu — o mare opera literara — o lucrare asupra istoriei, etnografiei, a politicei, a diplomatiei sau a artei militare — povestiri de caletorii, descrieri de tieri, legende traditii locale — unu studiu economicu, financiaru, industrialu, comercialu, si agricolu. Versuri de cei mai buni poeti — dari de séma a miscarei literare, artistice, scientifice, industriale, financiare, comerciale si agricole.

Cestiunile mari de politica internationala voru fi resumate si expuse in modu claru pentru deplina intielegere a cititoriloru.

Fára a sacrificia nimicu din interessulu ce o asemene publicatie trebuie se ofere lectoriloru sei, directi'a Revistei se va ingriji a face din ea unu isvoru de informari esacte asupra a totu ce privesce miscarea Lumei Latine pe diversele parti ale globulu. Revist'a va deveni astu-felu pentru lumea diplomata, si pentru invetiati unu repertoriu comod si preciosu, gratie tabelorulu alfabetice si amenunte ce va cuprinde, precum si referintiloru la operile publicate in tóte tierile.

Gravuri, harti, fac-simile etc., voru putea fi alaturate pe langa textu, inse administrati'a nu ia inca nici-unu angajamentu in acésta privire.

„Revist'a Lumei Latine“ va apare la inceputulu

fia-carei luni in crosiur de optu cóle (128 pagine) in 8° jesus. Ea va forma pe totu anulu trei volume de mai multu de 500 pagine fia care. La finele anulu se va publicá o tabela alfabetica si analitica a materiiloru coprinse in ele.

Pretiuulu abonamentulu, pentru tóte tierile, este de 36 franci pe anu, si de 12 fr. 50 b. pentru patru luni, adica unu volumu.

— Regatulu Romaniei faciá cu celelalte regate europene. Statistica comparativa intre cele XIII regate europene, de George Joanu Lahovari, secretariu generalu alu societatiei geografice romane; membru corespondentu alu societatiei geografice portugese; delegatu in comisiunea centrala permanenta de geografia din Lisabon'a etc. etc. Bucuresci 1881. Editur'a librariei Socecu et Comp., calea Victoriei, 7.

— Literatoriulu. Revista literara. Anulu III. Nr. 11 si 12. Bucuresci, 1883. Tipografi'a Stefanu Michalescu, strad'a Covaci Nr. 14. Pretiuulu 2 lei. — Sumariulu: „Neronu“ poesie de Al. A. Macedonski. „Macsimé“, poesie de Th. P. Jereghie. „Ti' aduci aminte“ poesie de Th. M. Stoenescu. „Multi nebuni“ poesie de Carolu Scrob. „Dorinu“ fragmentu de V. Rusanescu. „Intunecimile“ (dupa lord Byron), de Al. A. Macedonski. „Ce pecatu“, poesie, de Al. Slaniceanu. „Doue stele“ poesie de loc. B. Bogdanu. „La fónšana“ poesie de D. N. Marinescu. „Radu-Romila“ novela, de Michailu Demetrescu. „Ursulu si vulpea“ fabula de M. Demetriadi. „Feréstr'a ei“ novela de D. C. Teleur. „Mostenitoriulu crimei“ drama de G. Buzoianu. „Visulu poetulu“ poesie de Carolu Scrob. „Disertorulu“ novela de Th. M. Stoenescu. „Cântecu“ poesie de D. N. Marinescu. „Pe albumu“ poesie de Carol Scrob. „Jalba“ poesie de Carolu Scrob. „Unu omagiu“ de Comit. Generalu. „Ce dici“ poesie de Stelvanu Grozea. „O excursiune la Rucaru“ de Nestoru Urechia. „Trasnetulu“ poesie de Al. Slaniceanu. „Bibliografiá“ de Luciliu. „Nenorocirile unui chinez“ (dupa J. Verne), de Th. M. Stoenescu. „Alegerea pres de onóre“ de Com. Gener. „Nótea de Novembre“ poesie de Al. A. Macedonski.

— Societatea geografica romana, fundata la 15 Juniu 1875. Buletinu publicatu prin ingrijirea dlui George I. Lahovari, secretariu generalu alu societatiei. Bucuresci, 1883. Tipografi'a moderna Gregorie Luis, strad'a Academiei. Sumariulu: Partea I. Actele societatiei. — Statutele modificate. — Raportulu secretariulu generalu la adunarea generala. — Processele verbale ale adunariloru generale. — Bugetulu societatiei pe 1882. — Premiulu „Socecu“. — Questionariu comunulu. — Tabloulu de societati straine. — Partea II. Memorii, conferentie etc. — Studiu asupra salineloru nóstre de D. C. Vivescu (urmare). — Conferenti'a dlui prof. Gr. Stefanescu asupra muntiloru din jud. Muscelu. — Conferenti'a dlui ingineru St. Hépités asupra epociloru inghetulu Dunarei. — Notitie asupra teatrulu resbóiuulu 1877—78 de colonelu A. Berendei. — Raportulu dlui dr. G. Schüller asupra cutremuriloru intemperate in tier'a romanésca in anulu 1838. — Memoriu presentatu la congresulu internationalu de geografia din Bruxelles in 1879 de dn. Em. Cretzulescu. — Originea numelui Bassarabi'a, de prof. dr. Egli din Zürich.

Dela redactiune. Exemplarie intregi dela Nr. 1 inainte pe a. c. 1883 din „Observatoriulu“ mai avemu.

La cererea unoru domni deschidemu abonamentu si dela 1/13 Martiu pe 4 luni pána la 30 Juniu cu 2 fl. 70 cri v. a., inse numai comptant.

Cursuri de Bucuresci in Lei noi (franci).

19 Martiu st. n. 1883.

Fonduri de Statu:

Banca Nationala (500 l.)	312.60
Societatea „Dacia-Romania“ (300 l.)	404.—
Banca Romaniei (500 l.)	203.—
Soc. cred. mob. rom. (500 l.)	—
Soc. rom. de construct. si lucrari publice (l. 500)	—
Rent'a romana 1875 5%	90
Rent'a romana amort. 5%	97.—
Rent'a romana (Ruralu conv.) 6%	99.—
Obligatiuni de Statu C. F. R. 6%	—

Valori felarite:

Creditu fonciaru ruralu 7%	104.—
Creditu fonciaru ruralu 5%	91.—
Creditu fonciaru urbanu 7%	100.—
Creditu fonciaru urbanu 6%	92.—
Creditu fonciaru urbanu 5%	88.—
Obligatiunile Casei Pens.	222.—

Ingrijitu si tristu

privescu multi bolnavi in viitoriu, din cauza cá ei pána acum tóte le-au intrebuintiatu fára succesu.

La toti, éra mai virtosu la cei ce suferé asia, li se recómánda cu totu adinsulu citirea carticelei „Der Krankenfreund“, cá-ci in aceea voru gasi dovedi de ajunsu, cá si cei grei bolnavi au aflatu vindecare, daca au intrebuintiatu mijloce nimerite, sau celu puçinu alinare mare in acele. Tramitera lui „Krankenfreund“ se efectuéda prin K. G. r i s c h e k ' s Universitäts-Buchhandlung Wien I Stephangasse 6 asia, cá comandatorulu n'are alta cheltuéla decátu 2 cri pentru o carta postale. (133) 7—14

Editoru si redactoru responsabile: **G. Baritiu.**
Tipariulu lui **W. Krafft.**